

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. XIII. De tentationibus resistendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

sibi magis necessarium intelligit, sine quo nihil boni se posse deprehendit. Tunc etiam tristatur, gemit, & orat pro miseris, quas patitur. Tunc tæder eum diutiùs viuere, & mortem optat venire: vt possit dissolui, & cum Christo esse. Tunc etiam benè aduertit, perfectam securitatem & plenam pacem, in mundo non posse constare.

CAP. XIII.

De tentationibus resistendis.

QUAMDIU in mundo viuimus, sine tribulatione & tentatione esse non possumus. Vnde in Iob scriptum est: Tentatio est vita humana super terram. Ideò vnusquisque sollicitus esse deberet circa tentationes suas, & vigilare in orationibus: ne diabolus locum inueniret decipiendi, qui numquam dormitat, sed circuit quærens, quem deuoret. Nemo tam perfectus est & sanctus, qui non habeat aliquando tētationes, & plenè eis carere non possumus.

2 Sunt tamen tentationes homini sepè valdè vtilis, licet molestæ sint & gra-

graues; quia in illis homo humiliatur, purgatur, & eruditur. Omnes Sancti, per multas tribulationes & tentationes, transierunt & profecerunt. Et qui tentationes sustinere nequiverunt, reprobi facti sunt, & defecerunt. Non est aliquis ordo tam sanctus, nec locus tam secretus, vbi non sint tentationes vel aduersitates.

3 Non est homo securus à tentationibus totaliter, quàm diu vixerit: quia in nobis est, vnde tentamur, ex quo in cōcupiscentia nati sumus. Vna tentatione seu tribulatione recedente, alia superuenit: & semper aliquid ad patiendum habebimus, nam bonum felicitatis nostræ perdidimus. Multi quærunt tentationes fugere, & grauiùs incidunt in eas. Per solam fugam non possumus vincere, sed per patientiam & veram humilitatē, omnibus hostibus efficimur fortiores.

4 Qui tātummodò exteriùs declinat, nec radicem euellit, parum proficiet: imò citiùs ad eum tentationes redient, & peius sentiet. Paulatim, & per patientiã cum longanimitate (Deo iuuante) meliùs superabis, quàm cum du-

duritia & importunitate propria. Sæpius accipe consilium in tentatione, & cum tentato noli duriter agere: sed consolationemingere, sicut tibi optares fieri.

§ Initium omnium malarum tentationum, inconstantia animi, & parua ad Deum confidentia. Quia sicut nauis sine gubernaculo, hinc inde à fluctibus impellitur; ita homo remissus, & suum propositum deserens, variè tentatur. Ignis probat ferrum, & tentatio hominem iustum. Nescimus sæpè, quid possumus: sed tentatio aperit, quid sumus. Vigilandum est tamen, præcipuè circa initium tentationis: quia tunc facilius hostis vincitur, si ostium mentis nullatenus intrare sinitur: sed extra limen, statim ut pulsauerit, illi obuiatur. Vnde quidam dixit:

Principis obsta, serò medicina paratur.

Nam primò occurrit menti simplex cogitatio: deinde fortis imaginatio: postea delectatio, & motus prauus, & assensio. Sicque paulatim ingreditur hostis malignus ex toto, dum illi non resistitur in principio. Et quanto diutius, ad resistendum quis torpuerit: tantò

*Quid.
lib. 1. de
remed.
amoris.*

tantò in se quotidie debilior fit, & hostis contra eum potentior.

6 Quidam in principio conuersionis suæ, grauiores tentationes patiuntur; quidam autem in fine. Quidam verò, quasi per totam vitam suam, malè habent. Nonnulli satis leniter tentantur, secundùm diuinæ ordinationis sapientiam & æquitatem; quæ statum & merita hominum pensat, & cuncta ad electorum suorum salutem præordinat.

7 Ideò non debemus desperare, quum tentamur: sed eò feruentius Deum exorare, quatenus nos in omni tribulatione dignetur adiuuare: qui utique secundùm dictum Pauli, talem faciet cum tentatione prouentum, vt possimus sustinere. Humiliemus ergo animas nostras sub manu Dei, in omni tentatione & tribulatione: quia humiles spiritu saluabit, & exaltabit.

8 In tentationibus & tribulationibus, probatur homo, quantum profecit, & ibi maius meritum existit, & virtus melius patescit. Nec magnum est, si homo deuotus sit & feruidus, quum grauitatem non sentit: sed si tempore
aduer-

aduersitatis, patienter se sustinet, spes magni profectus erit. Quidam à magnis tentationibus custodiuntur, & in paruis quotidianis sæpè vincuntur: vt humiliati, nunquam de se ipsis in magnis confidant, qui in tam modicis infirmantur.

CAP. XIII.

De temerario iudicio vitando.

1 **A**d te ipsum oculos reflecte, & Mat. 7.
 aliorum facta caueas iudicare. Rom. 15
 In iudicando alios, homo frustra labo- Eccle. 3.
 rat, sapiùs errat, & leuiter peccat: seip-
 sum verò iudicando & discutiendo,
 semper fructuosè laborat. Sicut no-
 bis res cordi est, sic de ea frequenter iu-
 dicamus: nam verum iudicium, pro-
 pter priuatum amorem, faciliter per-
 dimus. Si DEVS semper esset pura in-
 tentio nostri desiderij, non tam facili-
 ter turbaremur, pro resistantia sensus
 nostri.

2 Sed sæpè aliquid ab intra latet, vel
 etiam ab extra concurrit, quod nos
 etiam pariter trahit. Multi occultè se-
 ipsos quærunt, in rebus quas agunt, &

B ne-